

**DALAM MAHKAMAH TINGGI MALAYA DI KUALA LUMPUR
DALAM WILAYAH PERSEKUTUAN, MALAYSIA
SAMAN PEMULA NO: WA-24-20-05/2018**

Dalam perkara mengenai Seksyen 4(1), 38A dan 39 Akta Duti Setem 1949 (Akta 378);

Dan

Dalam perkara Notis Taksiran pindah milik oleh Pemungut Duti Setem terhadap hartanah yang dipegang di bawah Geran 330883 Lot 1150, Mukim Ulu Semenyih, Daerah Ulu Langat dan Geran 331651 Lot 1909, Mukim Ulu Semenyih, Daerah Ulu Langat;

Dan

Dalam perkara Perjanjian Jual Beli bertarikh 09.03.2016 dan Perjanjian Tambahan Jual Beli Bertarikh 17.10.2016 di antara Genting Plantations (M) Sdn Bhd. Dan Goldhill Fortune Sdn Bhd;

Dan

Dalam perkara Aturan 7 Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012.

ANTARA

GOLDHILL FORTUNE SDN BHD

...PLAINTIF

DAN

PEMUNGUT DUTI SETEM
(LEMBAGA HASIL DALAM NEGERI, MALAYSIA
WILAYAH PERSEKUTUAN)

...DEFENDAN

PENGHAKIMAN

Pendahuluan

[1] Plaintiff dalam kes ini telah memfailkan satu Saman Pemula iaitu **Lampiran 1** bagi mendapatkan perintah menentukan :

- (a) *apakah duti setem yang kena di bayar pada Memorandum Pindah Milik Tanah (Borang 14A) bertarikh 6.2.2017 untuk hartanah yang dipegang di bawah Geran 330883 Lot 1150, Mukim Ulu Semenyih, Daerah Ulu Langat dan Geran 331651 Lot 1909, Mukim Ulu Semenyih, Daerah Ulu Langat ('Hartanah tersebut'); dan*
- (b) *sebarang relif lanjut dan/atau lain yang difikirkan wajar dan patut oleh Mahkamah Yang Mulia ini berdasarkan hal keadaan kes ini."*

[2] Di samping itu, plaintiff juga telah memfailkan 2 permohonan itu seperti berikut :

- (i) **Lampiran 8** iaitu permohonan untuk lanjutan masa menurut Aturan 3, Kaedah 5(1) & (2), Kaedah-Kaedah Mahkamah

Tinggi 2012 bagi memfailkan rujukan di bawah seksyen 39 Akta Duti Setem 1949. Perintah-perintah yang dipohon adalah seperti di bawah :

- (a) *bahawa plaintif diberikan suatu perintah bagi meningkatkan tempoh masa untuk memfailkan rayuan di bawah seksyen 39 Akta Duti Setem 1949 dan bahawa pemfailan Saman Pemula plaintif di sini bertarikh 22.11.2017 adalah teratur;*
 - (b) *bahawa Pemungut Duti Setem, iaitu Defendan di sini, berkewajipan di bawah subseksyen 39(2) Akta Setem 1949 untuk menyediakan Kes yang dinyatakan (Case Stated) bagi tujuan rayuan ini; dan*
 - (c) *apa-apa relif lanjut dan/atau lain yang difikirkan wajar dan patut oleh Mahkamah Yang Mulia ini berdasarkan hal keadaan kes ini."*
- (ii) **Lampiran 13** pula adalah permohonan bagi penzahiran dokumen-dokumen di bawah Aturan 24 Kaedah 7A(2) dan/atau Aturan 94 Kaedah 4.

[3] Walau bagaimana pun, plaintif telah menarik balik permohonan Lampiran 13 berkenaan dan oleh itu, permohonan tersebut telah dibatalkan oleh Mahkamah.

Ringkasan Fakta

[4] Berdasarkan affidavit-afidavit dan dokumen yang difailkan dalam kes ini, fakta relevan adalah digariskan seperti berikut :

- (i) Pada 9.3.2016, plaintif telah membeli hartanah yang dipegang di bawah Geran 330883 Lot 1150, Mukim Ulu Semenyih, Daerah Ulu Langat dan Geran 331651 Lot 1909, Mukim Ulu Semenyih, Daerah Ulu Langat dari Genting Plantations (WM) Sdn Bhd.
- (ii) Harga pembelian hartanah tersebut adalah RM136,772,350.00.
- (iii) Pada 6.2.2017, plaintif telah mengemukakan kepada defendan, permohonan penentuan duti setem terhadap suratcara pindahmilik hartanah tersebut iaitu Borang 14A.
- (iv) Sehubungan itu, defendan telah mengeluarkan satu Notis Taksiran Pindah Milik Harta Tanah bertarikh 1.3.2017 yang memaklumkan kepada plaintif duti setem yang plaintif perlu bayar berhubung pindahmilik hartanah berkenaan. Duti setem berkenaan adalah sebanyak RM8,509,560.00.
- (v) Plaintif yang tidak berpuashati dengan jumlah duti setem berkenaan telah membuat rayuan melalui surat bertarikh 7.3.2017 kepada Lembaga Hasil Dalam Negeri Cawangan Cheras dan memohon taksiran semula dibuat berdasarkan harga belian hartanah berkenaan iaitu RM136,772,350.00 dan bukan berdasarkan harga pasaran iaitu RM283,852,000.00.
- (vi) Rayuan plaintif ini telah ditolak dan Notis Taksiran Pindah Milik Harta Tanah bertarikh 22.3.2017 dikeluarkan, yang juga

memaklumkan keputusan bahawa rayuan plaintif adalah ditolak.

- (vii) Pada 28.3.2017, plaintif telah membuat bayaran duti setem berjumlah RM8,509,560.00 tersebut.
- (viii) Setelah itu, plaintif terus mengemukakan surat-surat rayuan kepada defendan dan mengadakan perbincangan berhubung pembayaran duti setem berkenaan.
- (ix) Akhirnya, pada 22.11.2017, plaintif memfailkan Saman Pemula di Mahkamah ini iaitu Lampiran 1.
- (x) Defendan seterusnya, telah mengemukakan notis bantahan awal bertarikh 9.3.2018 atas alasan plaintif gagal memfailkan rayuan ke Mahkamah Tinggi dalam tempoh 21 hari yang ditetapkan di bawah Akta Setem 1949. Ini membawa kepada tindakan plaintif memfailkan Lampiran 8 untuk lanjutan masa bagi memfailkan rayuan ke Mahkamah Tinggi.

Hujah Pihak Plaintif

- [5]** Pihak plaintif berhujah pemfailan rayuan dalam tempoh 21 hari tersebut bukan merupakan perkara yang mandatori kerana adanya penggunaan perkataan 'may' di bawah seksyen 39(1) Akta Setem 1949.

[6] Dihujahkan juga bahawa Mahkamah mempunyai budibicara untuk melanjutkan tempoh masa untuk plaintif memfailkan rayuan atas alasan-alasan berikut :

- (i) Terdapat perbincangan antara plaintif dan pihak defendan dalam tempoh 29.3.2017 sehingga 6.11.2017.
- (ii) Plaintif tidak hanya berdiam diri untuk menuntut haknya tetapi berterusan cuba untuk menyelesaikan isu ini dengan pihak defendan.
- (iii) Defendan sendiri telah terlibat dalam perbincangan dan rundingan dengan plaintif dan ini memberi kepercayaan kepada plaintif bahawa isu duti setem tersebut dapat diselesaikan. Oleh itu, defendan dihujahkan tidak boleh membangkitkan isu halangan tempoh masa.
- (iv) Kegagalan untuk plaintif memfailkan rayuan ini lebih memprejudis dan memudaratkan plaintif dan sebaliknya tidak memprejudis defendan.

Hujah Pihak Defendan

[7] Pihak defendan pula sebaliknya berhujah antara lain seperti berikut :

- (i) Tempoh memfailkan rayuan dalam tempoh 21 hari adalah kehendak mandatori seksyen 39(1) Akta Setem 1949. Sehubungan itu, memandangkan keputusan defendan dibuat

pada 22.3.2017 dan Saman Pemula hanya difailkan pada 22.11.2017, kelewatan yang berlaku adalah selama 7 bulan dan 10 hari. Ini diujahkan adalah suatu kelewatan yang melampau.

- (ii) Dihujahkan juga bahawa alasan adanya perbincangan dan rundingan antara plaintif dan defendan tidak boleh mengetepikan kehendak peruntukan undang-undang untuk rayuan difailkan dalam tempoh 21 hari tersebut.
- (iii) Seterusnya, diujahkan bahawa tiada peruntukan dalam Akta Setem 1949 yang membolehkan lanjutan masa memfailkan rayuan dibuat.

Keputusan Mahkamah Ini

- [8]** Bagi mempertimbangkan pertikaian yang dibangkitkan dalam kes ini, rujukan kepada peruntukan Akta Setem 1949 berhubung pembayar duti setem yang tidak berpuashati dengan kadar duti yang ditetapkan adalah wajar.
- [9]** Seksyen-seksyen yang relevan tersebut adalah seperti berikut :

- (i) **Section 38A**

(1) *'Any person who is dissatisfied with an assessment or additional assessment of the Collector under this Part may, by written notice (referred to in this Act as 'notice of objection'), object to the assessment or*

additional assessment and apply to the Collector to review the assessment or additional assessment.'

(4) The Collector shall, on receipt of a notice of objection and such further particulars and information as he may require under subsection (3), review the assessment or additional assessment.

(5) After the objection has been determined, the Collector shall notify the person in writing of his decision.

(ii) **Section 39**

Appeal to High Court

39. (1) **Any person who is dissatisfied with the decision of the Collector under subsection 38A(5) may, within twenty-one days after the person is notified in writing of that decision and upon payment of duty in conformity therewith, appeal against the decision to the High Court by filing a notice of appeal with the High Court and may for that purpose require the Collector to state and sign a case, setting forth the question upon which is opinion was required, and the decision made by him.**

(1A) Where a notice of appeal has been filed under subsection (1), the notice shall be served on the Collector within the time stipulated for the filing of the notice of appeal.

(2) The Collector shall thereupon state and sign a case and deliver the same to the person by whom it is required, and the case may, within seven days thereafter or within such further time as the Court may allow, be set down by him for hearing.

(3) Upon the hearing of the case the Court shall determine the question submitted and, if the instrument in question is in the opinion of the Court chargeable with any duty, shall assess the duty with which it is chargeable.

(4) If it is decided by the Court that the assessment or additional assessment of the Collector is erroneous, any excess of duty which may

have been paid in conformity with the erroneous assessment, together with any fine or penalty which may have been paid in consequence thereof, shall be ordered by the court to be repaid to the appellant, with or without costs as the Court may determine.

(5) If the assessment or additional assessment of the Collector is confirmed the Court may make an order for payment to the Collector of the costs incurred by him in relation to the appeal.

[10] Isu utama di sini adalah interpretasi subseksyen 39(1) berhubung tempoh masa untuk memfailkan rayuan kandungan subseksyen 39(1) ini menzahirkan :

*“Any person who is dissatisfied with the decision of the Collector under subsection 38A(5) **may, within twenty-one days** after the person is notified in writing of that decision and upon payment of duty in conformity therewith, **appeal** against the decision to the High Court by filing a notice of appeal with the High Court ...”*

[11] Jika dilihat peruntukan ini, selepas perkataan ‘may’ terdapat koma dan disambung dengan perkataan ‘*within twenty-one days...*’ dan seterusnya ada perkataan ‘*appeal against the decision to the High Court*’.

Jelas di sini, perkataan ‘may’ tersebut adalah merujuk kepada frasa ‘*appeal against the decision to the High Court*’.

Di sini interpretasi dan maksudnya adalah sesiapa yang tidak berpuashati dengan keputusan Pemungut Duti Setem **boleh** membuat rayuan ke Mahkamah Tinggi tetapi perlu dibuat dalam tempoh 21 hari.

[12] Interpretasi ini dikuatkan lagi dengan peruntukan seterusnya iaitu **subseksyen 39(1A)** yang menyatakan :

*“(1A) Where a notice of appeal has been filed under subsection (1), the notice shall be served on the Collector **within the time stipulated for the filing of the notice of appeal.**”*

[13] Jelas sekali peruntukan ini mewajibkan penyerahan notis rayuan kepada Pemungut Duti Setem dalam tempoh masa memfailkan notis rayuan di bawah subseksyen 39(1) iaitu 21 hari. Penggunaan perkataan ‘shall’ di bawah s. 39(1A) ini merupakan satu kehendak mandatori.

[14] Sehubungan itu, peruntukan subseksyen 39(1) dibaca bersama seksyen 39(1A) adalah jelas bahawa tempoh rayuan ke Mahkamah Tinggi hendaklah dibuat dalam tempoh 21 hari dan kehendak ini adalah suatu yang mandatori.

[15] Pandangan ini juga disokong dengan interpretasi peruntukan yang serupa atau hampir sama dengan subseksyen 39(1) Akta Setem 1949 tersebut oleh kes-kes yang telah diputuskan di Mahkamah sebelum ini.

[16] Pertamanya, adalah peruntukan subseksyen **418(1) Kanun Tanah Negara** yang menyatakan :

*“(1) Any person....aggrieved by any decision under this Act of ...any Land Administrator **may**, at any time **within the period of three months** beginning with the date on which it was communicated to him, **appeal therefrom to the Court.**”*

- [17] Kesan tempoh masa di bawah subseksyen 418(1) Kanun Tanah Negara ini dijelaskan dalam kes *Land Executive Committee of Federal Territory v Syarikat Harper Gilfillan Berhad* [1981] 1 MLJ 234 iaitu seperti berikut :

"The time limit is the foundation of the right given in the section. It is in the highest degree improbable that the period of three months as a limitation would have been inserted if an indefinite period were intended to be given. The period of three months is obviously for the purpose of preventing stale claims."

- [18] Seterusnya, peruntukan seksyen 20(1) Akta Perhubungan Industri 1967 yang terdahulu memperuntukkan :

*"(1) Where a workman who is not a member of a trade union of workmen considers that he has been dismissed without just cause or excuse by his employer he **may, within one month** of the dismissal, make representations in writing to the Director General to be reinstated in his former employment; **the representations** may be filed at the office of the Director nearest to the place of employment from which the workman was dismissed."*

- [19] Berhubung peruntukan ini, Hakim Mohamed Azmi, dalam kes *V. Sinnathamboo v Minister of Labour & Manpower* [1981] 1 MLJ 251 menyatakan pendapatnya seperti berikut :

*"In the event, I was of the view that the one month time-limit prescribed under section 20(1) of the revised Act was a **mandatory provision; and failure to comply was fatal to a workman who was not a member of a trade union. In my view, that was the most natural interpretation of section 20(1) having regard to the clear words used by Parliament.** I further agreed with Mr. Das that part VI of the Act was an extraordinary relief given to a non-unionised workman. If it was the*

intention of Parliament to make the time-limit as a mere directory provision then it would say so clearly. In the instant case, there was no justification for the court to import words into section 20. The social nature of this legislation was not affected by giving section 20(1) its natural and ordinary meaning. In my view, it was in the interest of employer and employee relationship and also in the interest of industrial peace that a non-unionised workman who was aggrieved by his dismissal should exercise his right within one month from the date of his dismissal. As stated by Lord Denning in *Dedman v British uilding Ltd.*:

'Under the provisions of the Industrial Relations Act 1971 a worker who seeks compensation for unfair dismissal is bound to comply with a very strict time limit. He must present his complaint within four weeks after his employment has terminated. There is an 'escape clause' which I will consider in a moment, but, unless the worker can bring himself within it, he is barred.

*According to the decisions of the Indsutrial Court, the time-limit is so strict that it goes to the jurisdiction of the tribunal to hear the complaint. By that I mean that, if the complaint is presented to the tribunal just one day late, the tribunal has no jurisdiction to consider it. Even, if the employer is ready to waive it and says to the tribunal: 'I do not want to take advantage of this man. I will not take any point that it is a day late; nevertheless the tribunal cannot hear the case. It has so power to extend the time: see *Westward Circuits Ltd v Read* [1973] I.C.R 325. The complaint must actually reach the tribunal itself within the four weeks. It is not sufficient for the man to put it into the post-box. He must see that it is 'presented' and delivered into the hands of the clerks of the tribunal themselves within the four weeks. If it arrives a minute after midnight on the last day, the clerks must throw it out. The tribunal is not competent to her it: see *Anglo Continental School of English (Bournemouth) Ltd v Gardiner* [1973] I.C.R. 261. In counting the time too, the man is not given the full four weeks. According to the decision of the Industrial Court, the first day includes the very day on which his employment terminats so that he must deliver it to the tribunal within 27 days thereafter. Else he is out: see *Hammond v Haigh Castle Co. Ltd.* [1973] I.C.R. 148; *haigh v A. Lewis & Co. (Westminster) Ltd.* (unreported), April 11, 1973.'*

Although section 23(5) of the English, Industrial Relations Act 1971 was not in pari material with our section 20(1), I was of the view that a strict interpretation was desirable in our case. To conclude otherwise would result in serious consequences, in that the Industrial Court would be flooded with stale appeals, and employers would be left in a state of uncertainty as to when a dismissed workman would exercise his right under section 20(1). Such state of affairs would certainly not help in promoting industrial peace in this

country. Further, the remedy of certiorari was entirely discretionary and, in my view, this was not a proper case where the remedy sought should be given."

[20] Begitu juga dalam kes plaintif, subseksyen 39(1) berkenaan berhubung tempoh masa rayuan adalah bersifat mandatori dan jika tidak Mahkamah akan dilimpahi dengan kes-kes rayuan yang telah lama diputuskan oleh Pemungut Duti Setem. Ini pastinya bukan niat Parlimen apabila menggubal peruntukan subseksyen 39(1) ini.

[21] Selanjutnya, rujukan juga dibuat kepada subseksyen **56(2) Akta Pengurusan Cukai 1970** yang menyatakan :

*"(2) The appellant or the inspector or other officer of the Board, as the case may be, having declared his dissatisfaction, **may, within thirty days** after the determination, by notice in writing addressed to the clerk to the Commissioners, **require the Commissioners** to state and sign a case for the opinion of the High Court thereon..."*

Berhubung peruntukan ini, Mahkamah Rayuan dalam kes ***Petch v Gurney (Inspector of Taxes) v Petch [1994] STC 689*** memberi pandangan bahawa tempoh masa 30 hari tersebut adalah kehendak mandatori. Ini dilihat dalam penjelasan yang dibuat iaitu seperti berikut :

*"Salmon LJ, however, made it clear that he did not intend to cast any doubt on the requirement in sub-s(2) that the dissatisfied party should give a notice in writing and give it within 30 days after the determination requiring the commissioners to state and sign a case for the opinion of the High Court. **That, he thought, was a mandatory requirement.**"*

[22] Selain itu, tempoh masa yang ditetapkan dalam sesuatu statut itu hendaklah diberi interpretasi sebagai mandatori kecuali terdapat peruntukan dalam undang-undang atau statut yang sama itu yang memberi kuasa untuk lanjutan masa. Ini dijelaskan dalam kes Mahkamah Agong, *Majlis Peguam Malaysia v Tan Sri Dato' Mohamed Yusoff bin Mohamed* [1977] 2 MLJ 271 yang menyatakan :

"The rule is that a prescribed time in any written law is always presumed and construed as mandatory unless there is express power in that particular law to abridge or extend."

[23] Prinsip yang sama juga diputuskan dalam kes *Petch v Gurney* (supra) yang memutuskan :

"Held – (1)(a) Unless the court were given a power to extend the time, or some other and final mandatory time limit could be spelled out of the statute, a time limit could not be relaxed without being dispensed with altogether; and it could not be dispensed with altogether unless the substantive requirement itself could be dispensed with. No power was conferred on the court to extend the time limits laid down by s. 56."

[24] Jelasnya, Akta Setem 1949 tidak mempunyai sebarang peruntukan bagi lanjutan masa untuk Mahkamah mempertimbangkan permohonan plaintif di Lampiran 8 ini. Kesimpulannya juga adalah kehendak tempoh masa di bawah subseksyen 39(1), sekali lagi dinyatakan adalah mandatori berdasarkan huraian dan nas-nas yang disandarkan di atas.

[25] Di samping itu, plaintif tidak boleh bersandarkan kepada Aturan 3 Kaedah 5, Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 untuk membuat

permohonan lanjutan masa untuk undang-undang bertulis yang lain. Pertamanya **Aturan 3, Kaedah 5** menyatakan :

*“The Court may, on such terms as it thinks just, by order extend or abridge the period within which **a person is required or authorized by these Rules** or by any judgment, order or direction, to do any act in any proceedings.”*

[26] Ini dijelaskan lagi dalam kes **Mamat bin Hassan & Anor v Siti Khatijah bte Awang Hamat & Ors [1996] 5 MLJ 529** dengan pernyataan berikut :

*“From the above stated provisions it would appear that under O 3 r 5(1) of the RHC 1980, the court has power to extend or abridge time to file a notice of appeal **only if the right of appeal is provided for by the RHC 1980**. In other words, **the court is not empowered under O 3 r 5(1) of the RHC 1980 to extend the time limited by any other written law.**”*

[27] Berdasarkan huraian di atas adalah jelas, kelewatan plaintif selama 7 bulan dan 10 hari dari tempoh memfailkan rayuan adalah bertentangan dengan kehendak mandatori subseksyen 39(1) Akta Setem 1949 dan Akta ini juga tidak memberi kuasa kepada Mahkamah untuk memberi lanjutan masa bagi memfailkan rayuan.

[28] Sehubungan itu, permohonan plaintif untuk lanjutan masa melalui Lampiran 8 adalah ditolak dengan kos RM2,000.00.

Lampiran 1

[29] Berhubung **Lampiran 1** pula, Saman Pemula yang difailkan tidak menepati kehendak seksyen 39 Akta Setem di mana rayuan perlu

difailkan di Mahkamah dengan memfailkan notis rayuan dalam tempoh 21 hari seperti dinyatakan di bawah subseksyen 39(1).

- [30] Sehubungan itu, apabila permohonan lanjutan masa di Lampiran 8 ditolak, plaintif tidak boleh merujuk kes plaintif ke Mahkamah Tinggi menerusi Saman Pemula untuk isu yang sama iaitu mengenai jumlah duti setem yang perlu dibayar oleh plaintif.
- [31] Saya juga dapati, perintah yang dipohon melalui Lampiran 1 iaitu untuk menentukan jumlah duti setem yang perlu dibayar oleh plaintif berhubung transaksi jual beli hartanah berkenaan merupakan tindakan mempertikaikan keputusan Pemungut Duti Setem yang telah menetapkan jumlah bayaran tersebut. Ini, bagi saya berbentuk 'rayuan' ke Mahkamah Tinggi yang telah saya putuskan tidak boleh dilakukan oleh plaintif kerana tempoh masa yang telah lama tamat.
- [32] Sehubungan itu, permohonan plaintif di Lampiran 1 adalah juga ditolak tanpa kos.

BERTARIKH 11 JULAI 2018

[NORDIN BIN HASSAN]

HAKIM

**RAYUAN & KUASA-KUASA KHAS
MAHKAMAH TINGGI KUALA LUMPUR.**

Pihak-Pihak :

- [1] Jagdesh Singh Johal
Tetuan Mohana Krishnan
Peguambela dan Peguamcara
Suite M.04, Mezzanine Floor, Wisma E&C
2, Lorong Dungun Kiri
Damansara Heights
50490 Kuala Lumpur. ...bagi pihak
Plaintif
- [2] Ridzuan Bin Othman
Lembaga Hasil Dalam Negeri
Jabatan Undang-Undang
Bahagian Rayuan Khas
Cyberjaya. ...bagi pihak
Defendan